

ሰንበት ዘሆሳዕና 2003 ዓ.ም.

(17 ሚያዝያ 2011)

መዝሙር፡ ወእንዘ ሰሙን በዓለ ፋሲካ ቀርቡ አርዳኢሁ. . .

ንባባት፡ ዕብ 9፡11~ፍ፤ 1ጴጥ 4፡1~12፤ ግ.ሐ. 18፡12~ፍ፤ ዮሐ 12፡12~20

ምስባክ፡ ብሩክ ዘይመጽእ ብስመ እግዚአብሔር፤ ባረክናክሙ እምቤተ እግዚአብሔር፤ እግዚአብሔ እግዚእ አስተርአየ ለን” “ እቲ ብስም እግዚአብሔር ዝመጽእ ብሩኽ እዩ፤ ኣብ መቐደስ እግዚአብሔር ኮና ንባርኽኩም ኣሎና፤ እግዚአብሔር ጎይታ ተገሊጹና እዩ” መዝ. 117፡26~27።

ኣብ ሕይወትና ዝንጎሩና ዝተፈላለዩ ሰባት ኣለዉ። ኣብ ገለ እዋን ዘይተጸበናዮም ዝጎድኡና ክንረክብ ንኽእል። ገለ እዋን ከኣ ልኡኻት ኣምላኽ በረኽት ኣጎስ ተስፋ ቅሳነት ሒዞምልና ክመጽኡ ይኽእሉ። ኣብዚ እዋን እቲ ዝዓበየ ጋሻና ክርስቶስ እዩ ንሱ ድሕነት ዕርቂ ምስ ኣምላኽ የምጽኡልና። እቲ ብስም እግዚአብሔር ዝመጽእ ብሩኽ እዩ እናበልና ክንቅበሎ ግብእ እዩ። ክንሓስበሎ ዘሎና ኣብ ሕይወትና ንክርስቶስ ዝትክእ ነገር ሒዝና ከይንህሉ። መዝሙር ዳዊት እንቅበሎ ክርስቶስ ጥራሕ ክኸውን እዋም ብኣጎስ ፍቕሪ ኣንጊስና ክንክበል ይነግረና። ተቐበልቲ ክርስቶስ ክንከውን እሞ በረኽት ክንቅበል ንዕደም ኣሎና።

መዝሙር፡ ንብዕል ፋሲካ ሰሙን ተሪፍዎ ከሎ ኣርድእቲ ናብቲ ኣምላኽ ጽድቂ ናብ ደብረ ዘይቲ ናብታ ከተማ እግዚአብሔር እተውርድ ዐቕብ ቀሪቡ እሞ ብዙኃት ህዝቢ ኣረገውትን ቆላዑን ጨናፍር ስየ ኂዞም፤ ኣብ ሰማየ ሰማያት ሆሣእና እናበሉ ተቐበልዎ። ንሱ ኣድጊ ተወጢሑ ብታሕጓስን ብደስታን ናብ ከተማ ኢየሩሳሌም ኣተወ። ኃይልን ሥልጣንን ይህበም” ይብል። ምስ ኣርድእቲ ነታ ዓባይ ከተማ ብዕሊ ኣትዩ። ኣምላኽ ኣብ ሕይወትና ብዙሕ ጊዜ ክኣቱ ይመጽና እዩ። ምላክት ይህበና ብልኡኻቱ ይነግረና ብቐሉ ይሕብረና። ከምቲ ኣይሁድ ዝተቐበልዎ ሎሚ ተቐቢልና ጋሻና ክንገብር።

ኢየሱስ ንከተማ ኢየሩሳሌም ብዙሕ ጊዜ ይኣቱ ነሩ እንተ ወሓደ ኣብቲ ዓመታዊ ብዓላት ኣይሁድ እንተኾነ ናይ ሎሚ ምእታው ፍሉይ እዩ ነሩ ብምስራቕ ካብ ጎቦ ደብረ ዘይት ከምቶም ቀዳሞት ነጋውስ ውግእ ምስ ሰዓሩ ወይ ንፍሉይ ብዓል ብዓጀባ ክኣትዉ ከለዉ ዝገብርዎ ዝነበሩ ኣገባብ ለቢሱ እዩ ኣትዩ። ኩላ ኢየሩሳሌም ወጺኦ ተቐቢላቶ ነዚ ክገልጹ ወንጌላውያን ኣረገውትን ሕጻናትን ይብሉ። እዚ ኣብቲ ትንቢተ ዘካርያስ 14፡4 መሰረት ገርም “መዓልቲ እግዚአብሔር” ምስ ዝብል ኣተሓሒዞም ከም ዝተፈጸመ ይነግሩና። ማቴዎስ ወንጌላዊ ነቲ ኣብ ኢሳያስ 62፡11 ከምኡ ኣብ ዘካርያስ 9፡9 ዘሎ ከም ዝተፈጸመ ገሩ ይገልጻ። ኢሳ 62፡11 “ንህዝቢ ኢየሩሳሌም እንሆ እቲ ዘድነኩም እግዚአብሔር ይመጽእ ኣሎ ነቶም ዝተበጀዎም ሕዝቢ ኸኣ ምስኡ ኂዝዎም ይመጽእ ኣሎ” ዝበሎ ክመኡ ዘካርያስ 9፡9” ኦ ሕዝቢ ጽዮን ኣዚኹም ተሓጎሱ ኦ ሕዝቢ ኢየሩሳሌም ብታሕጓስ እልል በሉ እንሆ ንጉሥኩም ናባኹም ይመጽእ ኣሎ፤ እወ መድኃኒ ዓወት ለቢሱ ብግርማ ይመጽእ ኣሎ። ግናኽ ትሑት እዩ፤ ኣብ ኣብ ድጊ ኣብ ጳዕቢ ኣድጊ ተወጢሑ ይመጽእ ኣሎ” ዝብል ከም ዝተፈጸመ ገሩ ይነግረና።

ሆሣእና ናይ ጎይታናን መድኃኒና ኢየሱስ ክርስቶስ ብዓጀባ ኣብ ኢየሩሳሌም ናይ ዝኣተወሉ ጊዜ ዘዘኻኸረና እዩ። ኣርባዕቲኦም ወንጌላውያን ብፍሉይ ከኣ ማቴ 21፡1~11 ማር 11፡1~11 ሉቃ፡ 19፡28~38 ዘርዚሮም ይነግሩና። ኣብ ግልገል ኣድጊ ተወጢሑ ንከተማ ኢየሩሳሌም ኣትዩ እዚ ኣብ ብሉይ ኪዳን ክልተ እንስሳ ብሓደ ምጥቃም ልሙድ እዩ። ኣብ ዓድና እውን ምእንቲ ብቐሊል ክኹብከቡልና ምእንቲ ክልተ እንስሳ ብሓደ ንኸበም። ኣብ ምስራቕ ናይ ሰላም እንስሳ ኣድጊ እዩ ነጋውስ ኣብ ከተማ ክኣትዉ ከለዉ ኣብ ኣድጊ ተጻዒኖም ይኣትዉ። ናይ ኢየሱስ ፍሉይ ዝገብሮ ናይ ትሕትና ናይ ወዲ ዳዊት ምዃኑ ምልክት እዩ። ፈረስ ናይ ወግእ እንስሳ እዩ። ኣድጊ ግን ምልክት ሰላም እዩ። ኢየሱስ ንጉሠ ሰላም ምዃኑ ዘመልክት ኣብ ኣድጊ ተወጢሑ ንከተማ ኣትዩ። ኣብ መገዲ ክዳውንቶም እናኣንጸፉ ቆጽሊ ስየ እናኣወዛወዙ መገዲ ብምጽራግ ተቐቢሎም። ኣብ 2ዘገብት 9፡13 ንጉሥ የሁ ወዲ ኢየሳፍጥ ብኸብሪ ኣብ ከተማ ክኣቱ እንከሎ

ዝተገብረሉ ዓጀባ ካብ ጥንቲ ንነጋውስ ዝግበር ከም ዝነበረ ንርኢ። ወንጌላውያን ኩሎም ኢየሱስ ብኸምዚ ዓጀባ ከም ዝኣተወ የዘንትወልና ማቴ ማር ሉቃ ሰለስተኦም ክዳውንቲ ከም ዘንጸፉ ክነግሩና ከለዉ ዮውሓንስ ሆሣእና እናአወዛወዙ ከም ዝተቐበልዎ ይሕብረና። ኣብ መዝሙር ዳዊት 118:25~26 ዘሎ ንሱ ወዲ ዳዊት ከም ዝኾነ እናዘመሩ ኩላ ኢየሩሳሌም ከም ዝተቐበለቶ ይነግሩና። ኢየሱስ ኣብ ኢየሩሳሌም ክኣቱ እንከሎ ከም መስሕ ንኹሉ እቲ ትጽቢት ኣይሁድ ብዛዕብኡ ኣብ ነብይታ ዝተነገረ ከም ዝተፈጸመ ንርኢ።

ሆሣእና ምልክት ዓወት እዩ። ኣብ ሌዋ 23:40 “በታ ቐዳመይቲ መዓልቲ ዝበለጸ ፍረ ኣምን ጨንፍር ስየን ጨንፍር ደስደስን እኣዎም ዕቦል ርባን ውሰዱ። ኣብ ቅድመይ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ኣምላኽ ኩም ድማ ሾብዓተ መዓልቲ ተሓጎሱ” ይብል ናይ ሓጎስ ምልክት ምዃኑ ንርኢ። ኣብ ራእይ 7:9 እቶም ኩሎም ኣብ ሰማይ ዝኣተዉ ኣብ ኢዶም ስየ ሒዞም ከመስግኑ ይርኣዩ ስለዚ ሆሳእና ኣብ ሰማይ ዝኣተዉ ኣብ ከብሪ ኣምላኽ ክሳተፉ ዝኸኣሉ ምልክቶም እዩ “ድኅርዚ ድማ እንሆ ኻብ ኩሎም ኣሕዛብን ዓሌታትን ሕዝብታትን ካብ ብዘሎ ቋንቋታትን ዝተኣከቡ ሓደ እኳ ኪቐጽሮም ዘይክእል ብዙኃት ሰብ ዓዕዳ ክዳውንቲ ተኸዲኖም ጨንፈር ስየ ኣብ ኣእዳዎም ኳዞም ኣብ ቅድሚ እቲ ዝፋንን ኣብ ቅድሚ እቲ ግንሸልን ደው ኢሎም ከለዉ ረኣኹ” ይብል። ሆሣእና ኩሉ ጊዜ ዘይነቐጽ ቆጽላይን ብጫን ሕብሪ ዝሓዘ ተኸሊ እዩ። ሕብሩ ክትርእዮ ደስ ዘብለካ እዩ። ኣብ ዓድና ብፍላይ ኣብ ባርካ ዓርኮብቦባይ ዝብሃል ኣም ብዙሕ ጠቕሚ ኣልኦ እዚ ኣም ካብ ንእሽትኡ ክሳተፍ መወደእታ ኩሉ ጥቕሚ ኣልኦ። ገመድ፣ ተኮባ ዘንቢል ወዘተ ካብኡ ይስራሕ ቆጽሉ ጉንዱ ፍሪኡ ኩሉ ንሰብ ይጠቅም ዝጸንዔ ኣም እዩ። ጉንዱ ፍልሖ ኣይበልዎን እዩ። ዓካት ይብላዕ እቲ ዝተረፈ ኣብ ሓዊ ይጠቅም እታ ኣብ ውሽጢ እትርከብ መልጎም ይኸውን ብሓቂ ጠቕሚ ኣም እዩ። ኩሉ ጊዜ እዚ ኣም ዘልኦ ቦታ ማይ ኣልኦ ናይ ጠለት ምልክት እዩ። ኣብዚ ማእከል ናይ እምነትና ዝኾነ ሕማማት መድኃኒና ክንዝክር ከሎና ነዚ ሆሣእና ክንጥቀም ከሎና ፍሉይ ትርጉም ኣልኦ። ምልክት ፍረ ጽንዓት ኣብ ኩሉ ኣምላኽ ዝደልዮ ክንገብር ጠቕሚቲ እምበር ጎዳእቲ ከይንኸውን፣ ኣብ ሕብረተ ሰብ ኩሉ ሕይወትና ትርጉም ዘልኦ ንሰባት ዝጠቅም ነገራት እጃምና ክነበርክት ከምኡ ብኹሉ ኩነታትና ኣብ ጥቕሚ ኣሕዋትና ክንወፍር ከምዘሎና ክንሓስብ የዘኻኸረና። ሕማማት ክርስቶስ ንምቐንዛው ወይ ስቓዩ ንምዝክር ዘይኮነ ነቲ ንሱ ብሕማማቱ ዘውረደልና ምሕረት ሕይወት ንምዝክር እዩ። ሆሣእና ክንቅበልን ክነወዛውዝን ከሎና ልብና ምስኡ ምሉእ ውህደት ክህልዎ ኣብቲ ንሱ ዘምጽኣልና ዓወት ክንሳተፍ ከም ዝግብኣና ክንሓስብ።

ኣብ ታሪኽ ቤተክርስቲያን ቅድሚ ፋሲካ ዘላ ሰንበት ብኸብሪ ብዓጀባ ብፍላይ ኣብ ሥርዓትና ቤተክርስቲያን እናዘርና ሆሳእና ሒዝና ንኣውድ። ኩሎም ምእምእናን ኣብ ኢዶም ኣብ ኣጸብዎም ኣብ ገዝኦም ነቲ ዝተባረኸ ሆሳእና ይገብሩ። ምልክት ተሳፋ ሓጎስ ሰላም እዩ። ሆሣእና ክቐበሉ እንከለዉ “ብዘይ ደውየን ሕማምን፣ ብዘይ ጸዕርን ድኻምን፣ ከም ሎሚ የብጽሓንን የብጽሕኩምን” እናበልና ብምቅብባል ንደግም። ንመድኃኒትና ብሓጎስ ንሳለማ፣ ንታቦት ንቀበላ ንሳ ወጋሕታን ብርሃንን እያ እናበልና ንዝይም። ከምቲ ኢየሱስ ኣብ ኢየሩሳሌም ብዓጀባ ዝኣተወ ንሕና ኸኣ ኣብ ቤተክርስቲያን ብዓጀባ ንኣቱ። ሓደ ካብቲ ንኹልና ዝትንክፍ ስርዓት ካህን ብውሽጢ ቤተክርስቲያን ድያቆን ምስ ህዝቢ ብደገ ኮይኖም ድያቆን”ኣርጎዉ “ኃጋተ መኳንንት” እናበለ ይኩሕኹሕ ካህን ብወገኑ “መኑ ውእቱ ዝንቱ ንጉሠ ስብሓት” እናባለ ይሓትት” ድያቆን ከኣ “እግዚአብሔር ኣምላኽ ሓያላን እዩ” እናበለ ይምልሰሉ። ሽዑ ካህን ይባእ ንጉሠ ስብሓት” እናበለ ይኸፍት።

ኣብዚ እግዚአብሔር ኣብዚ ቅዱስ ሶምን ሕማማት ብፍሉይ ኣብ ልብና ኣብ ግላውን ሓባራውን ሕይወትና ክኣቱ ኣብ ኣፍደገ ኮይኑ ይኹሕኩሕ ከምዘሎ እሞ ክንርሕዎ ፍቓደኛታት ክንከውን የዘኻኸረና። ሰባት ስለ ዝኾና ኣብ ገለ እዋን ክርድኣና ንሓትት ነቲ ኣምላኽ ዝህቦ ምልክት ወይ ከኣ ዝሓተና እንታይ እዩ እዚ ስለምንታይ ከምዚ ኮይኑ እናበልና ንሓትት እንተኾና ኣብ ሕቶ ጥራሕ ደው ክንብል የብላናን ሎሚ ንኣምላኽ እቶ ክንብሎ ኣብ ልብይ ኣብ ሓዳረይ ኣብ ሕይወተይ እቶ ክንብሎ ዕድል ዝኸፍተልና እዋን እዩ። ትንሣኤ ኣብ ሓዲስ ሕይወት ክንኣቱ እሞ መገዲ ቅድስና ክንሕዝ ይደልየና። ዕለት ዕለት ኣብ ኩሉ ሕይወትኩም ኣእትዉኒ ኣነ ዘይብሉ

ሕይወት አይትምርሑ ክፈቱለይ ዝብል አምላኽ ንኸፈተሉ። ነዚ ክንገብር ነቲ ብዝተፈላለየ መገዲ ዝኩሕኩሓነ ዘሎ ድምጺ ንኸፈተሉ። ኣብ ቤተይ እቶ ንበሎ።

ኢየሱስ ብምዓልቲ ሆሣእና ኣብ ከተማ ኢየሩሳሌም ኣትዩ ኣብ ቤተመቐደስ ኣትዩ ኣብኡ ነቶም ንቤተመቐደስ አምላኽ ዘይመልክዑ ኣልቢሶም ዝነበሩ ሰጎጎም ዝብል ነንብብ። ቅዱስ ጳውሎስ ከም ዝብለና ቤተመቐደስ አምላኽ ሎሚ ልብና እዩ። ንሕና ቤቱ ማኅደሩ ኣና። ሥጋኡን ደሙን ምስተቐበልና ማኅደሩ ንኸውን። ኣብ ልብና ኣብ ሕይወትና አምላኽ ዘይፈትዎ ንሰብን ንኣናን ዝጎድእ ነገራት እንተሎ ሎሚ ክነጽርዮ መዓልቱ እዩ። ኢየሱስ ንቤተመቐደስ እዚ ቤተ አቦይ እዩ ንሰኹም ግን በዓቲ ሸቃዎን ሰረቓትን ገርክምዎን እናበለ ገኒሕዎም ንገሎኦም ከአ ሰጉግዎም። ኣነ ከም ኣነ ከመሎኹ ኢልና እስከ ልብና ንሕተት። መልሲ ንሃብ። እም ኣብ ኢየሱስ ቀሪብና ልቦይ ከጽሪ መልክዑ ከልብሶ ማኅደርካ ክገብሮ ሓግዘኒ ንበሎ።

ኣብ ሕብረተሰብና ኣብ ርክባትና ንኢየሱስ ክአቱ ክነፍቅድ ንሕተት ኣሎና። ዓለምና ሎሚ ብዘይ አምላክ ዝጠግም እዩ ዝመስል ዘሎ። ሰብ ንጽልኢ ንክፍአት ንሓጢአት ደፊሩ ክአትዎ ክንርኢ ልሙድ ኮይኑ። ኣብ ገለ እዋን እቶም ንአገልግሎት አምላኽ ዝተወፈዩ ካህናት ደናግል ነዚ ርኹስ መንፈስ ክግዝኡ ንርኢ። ብሓጺሩ ሰይጣን ክዕወት ንርኢ ኣሎና። ዓለምና ብውግእ ብቐትለት ብናአይ ጥዓመኒ ተወሪሳ አልቦ አምላኽ ዝብሉን ንአምላኽ ቦቲ ንሶም ዝደልይዎ ከቕርቡ ዝደልዩን ተወሪሳ ክተዕለቐልቐ ንርኢ ኣሎና። ሎሚ ኢየሱስ ነዚኹል ክቐይረልኩም ተቐበሉኑ ቅሪቡኒ ስምዑኒ ይብለና ኣሎ። ኩሉ ዘሎና ኣብ አገልግሎቱ ነውዕሎ። አይሁድ ክዳናም አድጎም ቆጽሎም ሒዞም ተቐቢሎም ኣነን ንሰኹምንከ፣ ከመይ ገርና ክንቐበሎ ንሰናዶ ኣሎና። ጋሻና ክርስቶስ ይመጽእ ኣሎ ኣብ አፍደገ ገዛን ምርሓው ኣቢናዮ ክፈቱኒ ይብለና ኣሎ።

መንእዮም ንኢየሱስ ዝተቐበልዎ?

ወንጌላውያን ኩላ ኢየሩሳሌም ብፍሉይ ከአ ኣረግቶትን ሕፃናትን ከም ዝተቐበልዎ ይጥቐሱ። ሎሚ ኢየሱስ ኩልና ክንቐበሎ እዩ ዝደሊ። ኣብ መዓልቲ ሆሣእና ኢየሩሳሌም ብድምጺ ሓጎስ ትልለ ነራ። አምላኽ ንትንቢት ፈጺምልና ወዲ ዳዊት መድኃኒና ኣብ መንጎና እንሆ እናበሉ ጭሪሖም። ግዝያዊ ተቐባል ፈጺምም እንተኾና ኣብ ሳልስቱ ንወዮ መድኃኒ መስሕ ዝበልዎ ከሓዲ ዓማጽ እናበሉ ክስቅልዎን ናይ ሕርቃን ናይ ጭካኔ ነገራት ክፍጽሙ ይርአዩ። ኣብዚ እንርእዮ ተቐባሎም ናይ ልቢ አይነበረን ንስሙ ኣብ ንይላ እዮም ተሓዊሶም። ኣነን ንሰኹትኩም ተቐበልቲ ኢየሱስ ሎሚ ንሕና ኣና። ክንቐበሎ ልብና ክኸፈት ኣለዎ ክፈተኒ ክአቱ ይብለና ኣሎ። ካብቲ ኣብ ግላዊ ሕይወትና ዓጊቱና ንኢየሱስ ከይንቐበል አጽኒዑ ሒዞና ዘሎ መንፈስን ተግባርን ክንላቐቐ እም ክንቐበሎ ንዕደም ኣሎና። ዕድመና ሎሚ ኣብ ንይላን ጭውጫውታን ዘይኮነ ኣብ ጎደና ቀሪንዮ ምስኡ ክንምርሽ እም ኣብ ቀሪንዮ ልብና ምስኡ ክንስቀል ኣብ ዓወቱ ክንሳተፍ እዩ። ነዚ ክንገብር ካብ ኩሉ ከይንቐበል ዓጊቱና ዘሎ ከዊልና ዘሎ ሒዞና ዘሎ ሓራ ክንወጽእ እም ምስኡ ክንምርሽ ኣብ ጎደና ዓወት ንዑ ውጹ ንመድኃኒኹም ተቐበሉ ንዝብል ክንሰምዕ።

እቲ ብስም እግዚአብሔር ዝመጽእ ብሩክ እዩ ዝብል ኣብ መዝሙር 118:26 እንንብቦ ሎሚ ንሰብ ጸጊምዎ ዘሎ ነቲ ብስም አምላኽ ዝመጽእ ምልላይ እዩ ይብለና። ክነለሊ ዓይኒ ሕልናና ክርኢ ኣልኦ። ናይ አምላኽ ዘይኮነ እንተኾነ ናይ አምላኽ ዝመስል ዝገጥመና ብዙሕ ኣሎ። ኣብዚ እዩ ክነለልሊ ልቦናን ምስትውዓልን ዘድሊ። ንጎይታ ተቐቢልካዶ ኣብ ጌጋ እምነት ኢኻ ዘሎኻ ዝብሉ ናይ እዋና ስብከት እዩ ኮይኑ ዘሎ። ብዙሓት ኣብጉዕዞ ሕይወቶም ነቲ ሓቀኛ እምነት ሓዲጎም መገዶም እምነቶም ዝቐይሩ ንርኢ ኣሎና። ንእምነትና ትርጉሙን እንታይነቱ ክንፈልጥ ስለዘይንደፍር ዝኾነ ሊላ መጺኡ ይወስደና እሎ። ሎሚ ንአምነትና ክንፈልጦ ክንምስክሮ ግድነት እዩ። ሰበኽቲ ኮይናም ዝመጹና ዘለዉ ከማና አፍልጥኦም ድሩት እዩ። ካህናት ተሎጋውያን ፍላጎታት አይኮኑን ዝመጽኡና ዘለዉ ስለዚ አፍልጦ እምነትና ክህልወና ነፍስወከፍና ክበራበር ኣሎና። ሕማምታ ክርስቶስ ብጽንኩር ነገር ሓሊፍና ኣብ ትንሣኤ ክንሕወስ እዩ ዘዘኻኸረና።

አብ ሕማማትን ስቕለትን ሞትን ኢየሱስ ክንሳተፍ ንጽዋዕ አሎና።

እዚ ሰሙን ሕማማት ዝበሃል ዝበለጸ እዋን ፍቕሪ አምላኽ ንነፍሰወከፍን ዝገልጽ እዩ። ቅዱስ ዮውሐንስ “እግዚአብሔር ፍቕሪ እዩ ይብለና። ካብ ፍቕሪ እግዚአብሔር ዝተገለል የለን። አብዚ ሰሙን ሕማማት ኩልና አብቲ ዝገለጸ ፍቕሪ ክንሳተፍ ቅሩባት ክንከውን። አብ ሕማማት ክርስቶስ ምስታፍ ማለት ነቲ ኩሉ ካብ አምላኽ ዘርሕቑና ዘሎ አሊኻ ምኽአል እዩ። እቲ ውግእ ምስ ነፍስና እዩ። ምስነፍስኻ ምውጋእ ቀሊል አይኮነን። መድኃኒና ኢየሩሳሌም ክአቱ እንከሎ ነቲ ዝዓበየ ጉዳይ ድሕነትና ክፍጽም ይአቱ ከምዘሎ ይፈልጥ ስለ ዝነበረ በቲ ጊዝያዊ ተቐባል ህዝቢ አይዘንግዔን። እኳ ድኣ ነቶም ናቱ ዘበሉ ከሰንድዎም ንርኢ። ክጽሊ ክጉሂ ክሰናበት ከምኡ ነቲ ክቕበሎ ዘለዎ ጽዋዕ ክሰቲ እሺ ክብል ንርእዮ። ሕማማቱ ንኹልና መገዲ እዩ። አብ ናይ ነፍሰወከፍና ሕይወት ክንከዶ ክንሓልፎ ዝግብአና ነገራት አሎ። ንገለና ሕማቕ ብህሪ ንዓመታት ዘጥረናዮ አሎና። ገለና ምስ ዝነፈሰ ንፋስ እንነፍስ ጭቡጥ መርገጺ ዘይብልና እሎና። ገለ ኽአ አምሰሎ ሕይወት ሒዝና አብ ነፍስና ጥራሕ አተኩርና ናይ ካልኣት ዘይግድሰና ንየው ነጀው እናበልና እንነብር አሎና። እቲ ባሕሪ እቲ ሕማም ብዙሕ እዩ። ካብ ሕማም ክትሓዊ ክትሕከም አሎካ። አብ ሓኪም ክትከይድ አሎካ። ዕድል ገርና ሓኪም ሕማምና እንተ ፈለጦ ብቐሊል ንሓዊ አይኮነ ግን አፋውስ ሓኪም እናቐየርና ንፍትን ክሳብ እንሓዊ። ሶምን ሕማማት ነቲ ምንፈሳዊ ሕማማት ሒዙና ዘሎ አብ ሕክምና እንኣትወሎ እዋን እዩ። ሓኪምና ኢየሱስ ባዕሉ ብቤተክርስቲያኑ ገሩ ይቐርበልና አሎ። አብ ዝተፈላለዩ ሓካይም ክንከይድ አየድልየናን እዩ አብኡ ንምጻእ። ጸጊሙ ዘሎ ሓሚምካ ከሎኻ ጥዑይ እየ ዘሎኹ ኢልካ ከም ጥዑይ ምዃን እዩ። ከምኡ ሕማምካ ከሕወዩካ ንአይ እመን ዝብሉ እውን አልዉ ሽዑ ግዙአቶምን ስምዒቶምን ገሮምና ይነብሩ። ኢየሱስ ከሕውየኩም ሕማምኩም ብዘየገድስ ሎሚ ናባይ ንዑ ብደመይ ክሓጽብኩም በቐሳላይ ክዘነኩም እናበለ አብ ትሕቲኡ ክንቁረን ይሓተና አሎ። ሓወይ ሓፍተይ ሓሚምካ አሎኻ ሓኪምካ ክርስቶስ መጺኡ ይጽውዓካ አሎ እናተባሃልና አብዚ ጊዜ ሕክምናን ፈውሲ ዝርከቦ እዋን ተሓኪምና ንኽአል።

ንኹሉ ጉዕዞ ሕማማት ምስ ማርያም እንተ ተጎግዝናዮ ዓወት አልኦ።

ማርያም አብ መጨረሻታ ሕይወት ወዳ ብፍላይ አብ ሕማማቱ ተኻፊላ እያ። ትውፊት ክስቀል ክኸይድ እንከሎ ምስ እንኡ ከም ዝተራኸበ ይነግረና። ፍኖተ መስቀል ክንገብር ከሎና ንዝክሮ። ንሕማማት ወዳ ከም መስቀዕቲ እያ እተቐርቦ ነራ። ንቀራንዮ ክጉግዝ እንከሎ አብ ጎኑ ኮይና ፍቕሪ ትገልጸሉ ነራ። ንሱ እውን ዓይኒ አዲኡ እናረአየ ምስኦ ዘለዎ ሓድነት ይገልጸላ ነሩ። አብ ቀራንዮ አብ መስቀል እንከሎ ሓልዮት አዲኡ አይዘንግዶን። ነቲ ዝአምኖን ዘፍቅሮን ረድኡ ሓደራ ኢልዎ። አዲኡ እያ ክሳብ ምጨረሻታ ምስኡ ዝነበረት። ሎሚ እውን ምስኡ አላ። ይሰምዓ ትሰምዶ። ሎሚ ብንብዓት ሓዘን ዘይኮነ ብሓጎስን ግርማን እያ ምስኡ ዘላ። ሎሚ ንሓዘን ቀራንዮ ዝደግሳ አነን ንስኹምን አብ ሓጢአት ክንርከብ ከሎና እዩ። መስቀዕቲ ወዳ ሕማማቱ ስቕለቱ ሞቱ አብ ሕይወት ሰባት ትርጉም ክስእን እንከሎ እዩ። ቁስላ እንጎድኦ ንሕና ንንስሓ ክንኣቢ ከሎና ካብ ጌጋና ምምላስ ክንኣቢ ከሎና ንአምላኽ ቦታ ክንከልኦ ከሎና። ሎሚ አብ ማርያም ቀራብና ጉዕዞ ቀራንዮ ምሃርና ነቲ ብርቱዕ ፍቕሪ ወድኽን ፍቕርኽን ክንላብስ ሓግዝና ንበላ። አብ ቀራንዮ ንመስቀዕቲ ወዳ ዘዕረገት ሎሚ ኩልና አብዚ ቅዱስ እዋን ናይ ንፍሰወከፍና ሕይወት ከም መስቀዕቲ ንቐርበላ። ብሞት ወድኺ ድሕነት ዘልበስካን ሎሚ እውን አድሕንና ንበላ። አብ ዕለት ትንሣኤ ብዝተሓደሰ ሕይወትና ብምሉእ ምቕርራብ ክንኣትዎ ምእንቲ ምስ ማርያም ንጉግዝ። ምእንታይ ዝሓመምካ ኢየሱስ መድኃኒናይ ምእንታይ ዝተሳቐኺ አደይ ማርያሚ ሎሚ እውን ሓድስኒ ቀይርኒ፤ ንኹሉ ሓጢአተይ ተነሲሐ ወዲ ሰማይ ንል ሰማይ ግበርኒን ንበላ።

ሕማማት ምድኃኒና ክርስቶስ ክንዝክር ከሎና ቅዱስ እዋን ንስሓን ምሕረትን ይግበርለና።

አባ ንጉሠ ፍሥሓ